

2ο Μήνυμα

Η Οικοδόμηση της Νύφης

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Γεν 1:26, 2:7-10, 18-25,
Απ 19:7-9, 21:9-11

- I. Η οικοδομή του Θεού αποτελεί το κεντρικό ζήτημα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή. Η νύφη του Χριστού είναι η οικοδομή του Τριαδικού Θεού—«Και κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την πλευρά, που πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα, και την έφερε στον Αδάμ»—Γεν 2:22:**
- A. Ολόκληρη η Αγία Γραφή μπορεί να παρομοιαστεί με ένα εγχειρίδιο οικοδομής. Η αποκάλυψη σχετικά με τον κήπο της Εδέμ, που είναι η αρχή της θείας αποκάλυψης στην Αγία Γραφή, και η αποκάλυψη για τη Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι η κατάληξη της θείας αποκάλυψης, αλληλοσυνδέονται.
- B. Αυτό που αποκαλύπτεται σε αυτά τα δύο σημεία της Γραφής είναι η κεντρική σκέψη του Θεού, η κεντρική γραμμή της θείας αποκάλυψης και μια κατευθυντήρια αρχή για την ερμηνεία και την κατανόηση της Αγίας Γραφής:
1. Η Γένεση 1 και 2 αποτελεί το σχεδιάγραμμα του οργανικού αρχιτεκτονικού σχεδίου του Θεού για την απόκτηση της θείας Του οικοδομής (Εβρ 11:10). Η επιθυμία του Θεού είναι να οικοδομήσει τον Χριστό μέσα στη εσωτερική σύστασή μας, ώστε ολόκληρη η ύπαρξή μας να αναδομηθεί με τον Χριστό. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο Θεός θα μπορέσει να αποκτήσει έναν συλλογικό άνθρωπο για να Τον εκφράζει στην εικόνα Του και να Τον εκπροσωπεί με την εξουσία Του (Γεν 1:26, Α' Κορ 3:9, Μτ 16:18, Β' Σαμ 7:12-14α).
 2. Η Αποκάλυψη 21 και 22 αποτελεί μια φωτογραφία της ολοκληρωμένης οικοδομής, της συλλογικής έκφρασης του Τριαδικού Θεού. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η αντανάκλαση και εκπλήρωση της θείας αποκάλυψης σχετικά με τον Κήπο της Εδέμ.
 3. Ο Χριστός θα επιστρέψει ως Νυμφίος για να παντρευτεί τη νύφη Του, η οποία θα αποτελείται από το σύνολο των νικητών. Αυτή η οικοδόμηση από τους νικητές σ' αυτή την εποχή είναι για την αρχική ολοκλήρωση της Νέας Ιερουσαλήμ στη βασιλεία (Απ 19:7-9), και στο τέλος για την πλήρη ολοκλήρωσή της, στον νέο ουρανό και τη νέα γη (Απ 21:2).
 4. Μέσω της συνεχούς ενέργειας του Αγίου Πνεύματος διαμέσου των αιώνων, αυτός ο στόχος θα επιτευχθεί στο τέλος αυτής της εποχής. Τότε η νύφη, οι νικηφόροι πιστοί, θα είναι έτοιμη, και η βασιλεία του Θεού θα έρθει—Μτ 26:29, 13:43.
 5. Η συλλογική νύφη, η Νέα Ιερουσαλήμ, θα εκπληρώσει τις δύο πτυχές του σκοπού του Θεού (Γεν 1:26). Πρώτον, θα είναι η πλήρης έκφραση του Θεού στην πλήρη εικόνα Του για τη δόξα Του (Απ 21:11, βλ. 4:3). Δεύτερον, η Νέα Ιερουσαλήμ θα υποτάξει τον εχθρό, θα κατακτήσει τη γη και θα ασκήσει την εξουσία του Θεού με την κυριότητά Του σε όλο το σύμπαν (Γεν 1:26, Απ 22:5, βλ. 20:10, 14-15).
- Γ. Όταν εμείς, ως λαός του Θεού, εισερχόμαστε σε μια σχέση αγάπης με τον Θεό, λαμβάνουμε τη ζωή Του, όπως η Εύα έλαβε τη ζωή του Αδάμ. Αυτή είναι η ζωή που μας καθιστά ικανούς να γίνουμε ένα με τον Θεό και κάνει τον Θεό ένα με εμάς—Γεν 2:21-22.
- II. Για να γίνει ο Θεός και ο λαός Του ένα, πρέπει να υπάρχει αμοιβαία αγάπη μεταξύ τους. Η αγάπη ανάμεσα στον Θεό και τον λαό Του, όπως ξεδιπλώνεται στην Αγία Γραφή, είναι κυρίως σαν την τρυφερή αγάπη μεταξύ άνδρα και γυναίκας—Ιω 14:21, 23, Ιερ 2:2, 31:3:**

- A. Καθώς ο λαός του Θεού αγαπά τον Θεό και αφιερώνει χρόνο για να έχει κοινωνία μαζί Του μέσα στον λόγο Του, ο Θεός τούς εμφυσά το θείο Του στοιχείο, καθιστώντας τους ένα με Αυτόν ως τη σύζυγό Του, όμοιους με Αυτόν στη ζωή, τη φύση και την έκφραση—Ψλ 119:140, 15-16.
- B. Ο Θεός μάς αγάπησε πρώτος, διότι μας ενστάλαξε την αγάπη Του, και γέννησε μέσα μας την αγάπη με την οποία Τον αγαπάμε και αγαπάμε και τους αδελφούς—Α΄ Ιω 4:19-21.
- Γ. Η ζωή που λάβαμε από τον Θεό είναι μια ζωή αγάπης. Ο Χριστός έζησε σε αυτόν τον κόσμο τη ζωή του Θεού ως αγάπη, και τώρα είναι η δική μας ζωή, ώστε να ζούμε κι εμείς την ίδια ζωή αγάπης σ' αυτόν τον κόσμο, και να είμαστε όπως είναι Αυτός—Α΄ Ιω 3:14, 5:1, 2:5-6, 4:17.
- Δ. Η φυσική μας αγάπη πρέπει να σταυρωθεί. Μία διαφορά ανάμεσα στην αγάπη του Θεού και τη δική μας φυσική αγάπη είναι ότι η φυσική μας αγάπη προσβάλλεται πολύ εύκολα.
- Ε. Πρέπει να είμαστε άνθρωποι που κατακλυζόμαστε και παρασυρόμαστε από την αγάπη του Χριστού. Η θεία αγάπη πρέπει να είναι σαν ένα ορμητικό κύμα υδάτων προς εμάς, που μας ωθεί να ζούμε για Εκείνον πέρα από τον δικό μας έλεγχο—Β΄ Κορ 5:14.
- ΣΤ. Η εντολή για την αδελφική αγάπη είναι ταυτόχρονα παλιά και νέα: παλιά, διότι οι πιστοί την έχουν από την αρχή της χριστιανικής τους ζωής, και νέα, διότι στην πορεία της χριστιανικής τους ζωής ανατέλλει με νέο φως και λάμπει με νέα διαφώτιση και φρέσκια δύναμη ξανά και ξανά—Α΄ Ιω 2:7-8, 3:11, 23, βλ. Ιω 13:34.
- Ζ. Το Σώμα οικοδομείται εν αγάπη ώστε να γίνει η νύφη του Χριστού (Εφ 4:16). Το αναγεννημένο μας πνεύμα, που μας έδωσε ο Θεός, είναι πνεύμα αγάπης. Χρειαζόμαστε ένα φλογερό πνεύμα αγάπης για να καταπολεμήσουμε την παρακμή της εκκλησίας σήμερα (Β΄ Τιμ 1:7).
- Η. «Η γνώση φουσκώνει, αλλά η αγάπη οικοδομεί» (Α΄ Κορ 8:1β, βλ. Β΄ Κορ 3:6). Το να αγαπάμε ο ένας τον άλλο αποτελεί σημείο ότι ανήκουμε στον Χριστό (Ιω 13:34-35). Το να αγαπάμε να είμαστε πρώτοι στην εκκλησία είναι σε αντίθεση με το να αγαπάμε όλους τους αδελφούς (Γ΄ Ιω 9).
- Θ. Όπως ο Κύριος Ιησούς κατέθεσε την ψυχή Του για να έχουμε τη θεία ζωή, έτσι κι εμείς πρέπει να χάσουμε την ψυχή μας και να αρνηθούμε τον εαυτό μας, ώστε να αγαπήσουμε τους αδελφούς και να τους διακονήσουμε με τη ζωή, κατά την πρακτική της ζωής του Σώματος, για την προετοιμασία της νύφης του Χριστού—Α΄ Ιω 3:16, 4:17, Ιω 10:11, 17-18, 15:13, Εφ 4:29—5:2, Β΄ Κορ 12:15, Ρωμ 12:9-13.
- Ι. Η αγάπη είναι η πιο έξοχη οδός προκειμένου να υπάρχουμε και να κάνουμε οτιδήποτε για την οικοδομή της εκκλησίας ως το οργανικό Σώμα του Χριστού—Α΄ Κορ 12:31β—13:8α.

III. Χρειάζεται να δούμε τι έκανε ο Θεός για να δημιουργήσει το όμοιό Του. Η Γένεση 2 αποκαλύπτει μια εικόνα του Χριστού και της νύφης Του μέσα από τους τύπους του Αδάμ και της Εύας:

- A. Ο Αδάμ απεικονίζει τον Θεό εν Χριστώ ως τον αληθινό, παγκόσμιο Σύζυγο, ο οποίος αναζητά μια σύζυγο για τον Εαυτό Του—Ρωμ 5:14, βλ. Ιω 3:29, Β΄ Κορ 11:2, Εφ 5:31-32, Απ 19:7-9, 21:9-11.
- B. «Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος· θα κάνω σ' αυτόν έναν βοηθό όμοιον μ' αυτόν»—Γεν 2:18:
 - 1. Η ανάγκη του Αδάμ για μια σύζυγο απεικονίζει και παρουσιάζει την ανάγκη του Θεού, κατά την οικονομία Του, να αποκτήσει μια σύζυγο ως το όμοιό Του, το συμπλήρωμά Του. Παρότι ο Θεός, ο Χριστός, είναι απολύτως και αιώνια τέλειος, δεν είναι πλήρης χωρίς την εκκλησία ως τη σύζυγό Του.

2. Ο Θεός επιθυμεί να έχει τόσο τον Αδάμ, που απεικονίζει τον Χριστό, όσο και την Εύα, που απεικονίζει την εκκλησία. Ο σκοπός του Θεού είναι να τους αφήσει να εξουσιάζουν (Γεν 1:26), δηλαδή να έχει τον νικηφόρο Χριστό μαζί με τη νικηφόρα εκκλησία—τον Χριστό που νίκησε το έργο του διαβόλου και την εκκλησία που κατέστρεψε το έργο του διαβόλου. Ο Θεός θέλει ο Χριστός και η εκκλησία να έχουν κυριαρχία (Ρωμ 5:17, 16:20, Εφ 1:22-23).
- Γ. Από το χώμα ο Θεός έπλασε κάθε ζώο του αγρού και κάθε πουλί του ουρανού και τα έφερε στον Αδάμ, «και ο Αδάμ έδωσε ονόματα σε όλα τα κτήνη, και σε όλα τα πουλιά τού ουρανού και σε όλα τα ζώα τού χωραφιού· στον Αδάμ, όμως, δεν βρισκόταν βοηθός όμοιος μ' αυτόν»—Γεν 2:19-20.
- Δ. Η σύζυγος πρέπει να είναι όμοια με τον σύζυγο στη ζωή, τη φύση και την έκφραση. Ανάμεσα στα κτήνη, τα πουλιά και τα ζώα ο Αδάμ δεν βρήκε συμπλήρωμα, το όμοιό Του—Γεν 2:23.
- Ε. Προκειμένου να δημιουργήσει το συμπλήρωμά Του, ο Θεός πρώτα έγινε άνθρωπος, όπως απεικονίζεται από τη δημιουργία του Αδάμ από τον Θεό—Ιω 1:14, Ρωμ 5:14.
- ΣΤ. «Και ο Κύριος ο Θεός επέβαλε έκσταση στον Αδάμ, και κοιμήθηκε· και πήρε μία από τις πλευρές του και έκλεισε με σάρκα τον τόπο της»—Γεν 2:21:
 1. Ο βαθύς ύπνος του Αδάμ, για την δημιουργία της Εύας ως συζύγου του, απεικονίζει τον θάνατο του Χριστού στον σταυρό για την παραγωγή της εκκλησίας ως το όμοιό Του—Εφ 5:25-27.
 2. Στην Αγία Γραφή ο ύπνος χαρακτηρίζει τον θάνατο—Α' Κορ 15:18. Α' Θεσ 4:13-16, Ιω 11:11-14.
 3. Ο θάνατος του Χριστού απελευθερώνει, μεταδίδει, πολλαπλασιάζει και αναπαράγει τη ζωή, όπως απεικονίζεται από τον κόκκο σιταριού που πέφτει στη γη, πεθαίνει και αυξάνεται, ώστε να παράγει πολλούς κόκκους (Ιω 12:24), για την παρασκευή του άρτου που είναι το Σώμα, η εκκλησία—Α' Κορ 10:17.
 4. Μέσω του θανάτου του Χριστού, η θεία ζωή Του απελευθερώθηκε, και μέσω της ανάστασής Του, αυτή η θεία ζωή μεταδόθηκε στους πιστούς Του για τη συγκρότηση της εκκλησίας—Λκ 12:49-50, βλ. Ρωμ 12:11, Απ 4:5.
 5. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, ο Θεός εν Χριστώ ενσωματώθηκε στον άνθρωπο, με τη ζωή και τη φύση Του, ώστε ο άνθρωπος να είναι ίδιος με τον Θεό στη ζωή και τη φύση, προκειμένου να γίνει το όμοιό Του.
- Ζ. «Και κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την πλευρά, που πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα, και την έφερε στον Αδάμ»—Γεν 2:22:
 1. Το πλευρό που πάρθηκε από την πλευρά του Αδάμ απεικονίζει την άφθαρτη, αιώνια ζωή του Χριστού (Εβρ 7:16, Ιω 19:32-33, 36, Εξ 12:46, Ψλ 34:20), η οποία «ξεχύθηκε» από την τρυπημένη πλευρά Του (Ιω 19:34) ώστε να μεταδώσει ζωή στους πιστούς Του για την παραγωγή και την οικοδόμηση της εκκλησίας ως το όμοιό Του:
 - α. Από την πλευρά του Χριστού βγήκε αίμα και νερό, ενώ από την πλευρά του Αδάμ βγήκε μόνο ένα πλευρό χωρίς αίμα.
 - β. Αυτό συνέβη διότι κατά την εποχή του Αδάμ δεν υπήρχε ανάγκη για λύτρωση μέσω του αίματος επειδή δεν υπήρχε αμαρτία. Όταν όμως ο Χριστός «κοιμήθηκε» στον σταυρό, υπήρχε ήδη το πρόβλημα της αμαρτίας. Έτσι, το αίμα που βγήκε από την πλευρά Του ήταν για τη δικαστική μας λύτρωση.
 - γ. Μετά το αίμα βγήκε και νερό, που είναι η ρέουσα ζωή του Θεού για την οργανική σωτηρία μας (Εξ 17:6, Α' Κορ 10:4, Αρ 20:8). Αυτή η θεία, ρέουσα, άκτιστη ζωή απεικονίζεται από το πλευρό που πάρθηκε από τον Αδάμ (Ρωμ 5:10).

2. Η Γένεση 2:22 δεν λέει ότι η Εύα δημιουργήθηκε, αλλά ότι κατασκευάστηκε. Η κατασκευή της Εύας με το πλευρό, που πάρθηκε από τον Αδάμ, απεικονίζει την οικοδόμηση της εκκλησίας με την αναστάσιμη ζωή, που απελευθερώθηκε από τον Χριστό μέσω του θανάτου Του στον σταυρό, και που μεταδόθηκε στους πιστούς στην ανάστασή Του—Ιω 12:24, Α΄ Πε 1:3.
 3. Η εκκλησία, όντας η πραγματική Εύα, αποτελεί το σύνολο του Χριστού σε όλους τους πιστούς Του. Η εκκλησία είναι η αναπαραγωγή του Χριστού. Εκτός από το στοιχείο του Χριστού, δεν πρέπει να υπάρχει κανένα άλλο στοιχείο μέσα στην εκκλησία—Γεν 5:2.
- Η. Μόνο αυτό που προέρχεται από τον Χριστό με την αναστάσιμη ζωή Του μπορεί να είναι το συμπλήρωμά Του ως η νύφη Του (Α΄ Κορ 12:12, Εφ, 2:6, 5:28-30). Η εκκλησία είναι καθαρό προϊόν που προέρχεται από τον Χριστό. Η εκκλησία είναι «Χριστοειδής», «αναστάσιμη» και επουράνια.
- Θ. Ο Αδάμ και η Εύα, όντας ένα, έζησαν μαζί ως ανδρόγυνο (Γεν 2:24-25). Αυτό υποδηλώνει ότι, στη Νέα Ιερουσαλήμ, ο επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός, όντας ο παγκόσμιος Σύζυγος, θα έχει αιώνιο έγγαμο βίο με την απολυτρωμένη, αναγεννημένη, μεταμορφωμένη και δοξασμένη ανθρωπότητα ως τη σύζυγό Του—Απ 22:17α.
- Ι. Στην αιωνιότητα που δεν έχει τέλος, θα ζουν μια ζωή ενότητας μεταξύ Θεού και ανθρώπου, όντας ένα πνεύμα, μέσω της θείας, αιώνιας και υπερβολικά ένδοξης ζωής. Αυτή θα είναι μια ζωή εξαιρετική που θα ξεχειλίζει από ευλογίες και χαρά.